

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หน้าที่ของลูกคือการเตือนกันและกัน ด้วยการเตือนพวกเขาให้จดจำพ่อและมรดกประโยชน์สำหรับทุกคนหลอมรวมอยู่ในสิ่งนี้
- คำถาม:** ความลับที่ลึกล้ำใดที่แม้กระทั่งนักวิทยาศาสตร์ก็ไม่สามารถเข้าใจได้ แต่ลูกๆ เข้าใจ?
- คำตอบ:** ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณเป็นดวงดาวที่ละเอียดอ่อนอย่างที่สุดและสันสกัรทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของตนเองผ่านร่างกาย ร่างกายไม่มีชีวิตในขณะที่ดวงวิญญาณมีชีวิต ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นดวงดาวด้วยเช่นกัน ท่านมีความรู้ทั้งหมด ท่านเป็นเมล็ดของโลกมนุษย์ ท่านเป็นสัจจะและเป็นผู้มีชีวิต ท่านไม่ได้สว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจความลับที่ลึกล้ำนี้ นักวิทยาศาสตร์ไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ ก่อนอื่นใดลูกๆ จะต้องให้การตระหนักรู้จักดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดแก่ทุกคน
- เพลง:** แม่ โอ แม่ ท่านเป็นผู้ประทานโชคสำหรับทุกคน

โอมซานติ พ่อพูดกับลูกๆ: ขอให้ลูกเป็นผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง! พ่อได้เตือนลูกๆ ด้วยวิธีการนี้แล้ว และแล้วลูกๆ ต้องเตือนกันและกันด้วยเช่นกัน ด้วยการจดจำพ่อลูกๆ ก็มีความซาบซึ้งอย่างรวดเร็ว ด้วยการเตือนกันและกัน ลูกๆ ตักเตือนกันและกัน เมื่อลูกๆ พบปะกับใครบางคน ลูกๆ ก็ทักทายกันและกันด้วยคำว่า “นมัสเต” แต่ก็ไม่มีประโยชน์ใดในการทำสิ่งนั้น คุณประโยชน์จะมีเมื่อลูกๆ ตักเตือนกันและกันเท่านั้น ทุกสิ่งรวมอยู่ในคำพูดที่ว่า: “ผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง” สิ่งนี้มีคำแนะนำของพ่อ สถานภาพและวงจร ดังนั้นเป็นหน้าที่หลักและหน้าที่แรกของลูกที่จะเตือนกันและกัน ด้วยการตักเตือนพวกเขา พวกเขาจะระมัดระวัง ลูกๆ จะต้องเตือนกันและกันซ้ำแล้วซ้ำเล่า: เฝ้าแต่จดจำพ่อและมรดก จงกลายเป็นผู้ควงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ให้คิดว่าตนเองปราศจากร่างและจดจำพ่อที่ปราศจากร่าง การจดจำระลึกถึงหมายถึงโยคะ เป็นไปด้วยโยคะเท่านั้นที่ร่างกายของลูกจะเป็นอิสระจากโรคภัย นี่คือการเพียรพยายามของเวลา ปัจจุบัน ในเวลาสุดท้ายเมื่อลูกไปถึงสภาพที่อยู่เหนือวงจรกรรม ลูกจะกลับมาเป็นอิสระจากโรคภัยอย่างสมบูรณ์ ในปัจจุบันลูกยังคงเป็นผู้ทำความเพียรพยายาม ในปัจจุบันพ่อหนึ่งที่และอธิบายแก่ลูกๆ เพราะท่านรู้ว่าลูกทั้งหมดไม่รู้คิด เมื่อผู้คนกราบไหว้บูชาเหล่าเทพ ฯลฯ ไม่มีใครในพวกเขาที่รู้ว่าหน้าที่การงานของเทพเหล่าใดคืออะไร ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา: เราสามารถบอกประวัติชีวิตของทุกคนแก่ท่านได้ ก่อนอื่นใดสิ่งหลักคือการรู้จักพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนมากมายสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน พวกเขาพูดว่า: พระเจ้าไม่มีรูปหรือนาม ดังนั้นสิ่งหลักและสิ่งแรกที่จะต้องบอกพวกเขาก็คือความแตกต่างระหว่างดวงวิญญาณ และดวงวิญญาณสูงสุดและความรู้นี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ ทั่วทั้งหมดคือดวงวิญญาณ มีคำพูดที่ว่า: ดวงวิญญาณบุญ ดวงวิญญาณบาป ลูกๆ จะไม่พูดว่า: ดวงวิญญาณสูงสุดบาป นี่เป็นโลกที่ไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าไม่สามารถเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองก่อนอื่นมนุษย์จึงต้องรู้จักดวงวิญญาณ เพราะไม่มีมนุษย์คนใดมีความรู้เรื่องดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่รับประทานและดื่ม ดวงวิญญาณทำทุกสิ่งด้วยอวัยวะเหล่านี้ อะไรคือรูปของดวงวิญญาณ? พวกเขาพูดว่า: ดวงดาวที่อัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่พวกเขาถึงรูปของดวงวิญญาณ รูปของดวงวิญญาณนั้นไม่ได้ใหญ่ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนอย่างที่สุด รูปของดวงวิญญาณคือศูนย์หรือจุด เวลานี้ลูกควรคิดว่าดวงวิญญาณละเอียดอ่อนเพียงไร ผู้คนถามว่า: ดวงวิญญาณออกจากร่างกายไปอย่างไร? เขาออกไปจากที่ใด? บ้างพูดว่า: เขาออกจากร่างกายผ่านกระโหลกศีรษะ บ้างพูดว่าเขาออกจากร่างกายผ่านทางตาเพราะร่างกายมีประตูมากมาย อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่อัศจรรย์อย่างยิ่งที่จะรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร! บ้างถามว่า: ดวงวิญญาณออกจากร่างกายอย่างไร? พวกเขาไม่ได้ถามว่า: ดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายอย่างไร? ก่อนอื่นใดลูกต้องรู้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร ดวงวิญญาณที่แสนเล็กมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบนที่ที่อยู่ในเขา ประเด็นเหล่านี้ นำอัศจรรย์ที่สุด ดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาวอย่างแท้จริง (ดวงวิญญาณนั้น) ไม่สามารถที่จะเรียกได้ว่าใหญ่โต เมื่อเครื่องบินบินสูงขึ้นไปถึงจะมองเห็นว่าเครื่องบินนั้นเล็กมาก อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่โต ดวงวิญญาณมีรูปเดียวเท่านั้น ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกควรจะรู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ฉะนั้นดวงวิญญาณเข้าไปในร่างกายได้อย่างไร? บางคนได้นิยาม ราวกับว่ามีดวงดาว ดวงวิญญาณที่เล็กนั้นมีความรู้ทั้งหมดบนที่ที่อยู่ในเขา ดวงวิญญาณเป็นเพียงผู้เดียว นี่คือการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่! ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับรูปของพระเจ้า ในความเป็นจริงดวงวิญญาณเป็นเช่นไร พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้น ท่านเป็นพ่อ ถึงแม้ว่าพ่อและลูกๆ ที่นี้จะ(มีร่างกายที่)ใหญ่กว่าและเล็กกว่า ดวงวิญญาณไม่ได้ใหญ่กว่า

หรือเล็กกว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างรูปของดวงวิญญาณและรูปของดวงวิญญาณสูงสุด แต่มีความแตกต่างระหว่างบทบาทและสันสการ์ของทุกคน พ่ออธิบายว่าสันสการ์ใดที่ท่านมีและสันสการ์ใดที่ลูกๆ ดวงวิญญาณมี เพราะไม่รู้จักรูปของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนจึงพูดว่าดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั้นคือหนึ่งเดียวกันและเป็นเช่นเดียวกัน พวกเขาได้สร้างความสับสนอย่างยิ่ง มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้อะไร มีพระเจ้าและบรรพมา, วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน พวกเขาแต่ละคนมีดวงวิญญาณอยู่ในเขา จากดอัมบา สรัสวตีเรียกได้ว่าเป็นเทวีแห่งความรู้ ดังนั้นดวงวิญญาณของสรัสวตีจะต้องมีความรู้อย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามความรู้ใดที่เธอมี? ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขารู้แต่เรียกเธอว่าเทวีแห่งความรู้ เมื่อมีการตีพิมพ์บทความในหนังสือพิมพ์ ลูกก็สามารถอธิบายเกี่ยวกับบทความเหล่านั้นได้ พวกเขาอ่านว่าสรัสวตีคือเทวีแห่งความรู้ แต่ความรู้ใดที่เธอมีและเมื่อใดที่เธอให้ความรู้นั้น? อย่างแน่นอนที่เธอต้องได้รับความรู้จากพระเจ้า อะไรคือรูปของพระเจ้า? เธอได้รับชื่อ “เทวีแห่งความรู้” ได้อย่างไร? เป็นพระเจ้าที่เต็มไปด้วยความรู้ ท่านทำให้สรัสวตีเต็มไปด้วยความรู้ได้อย่างไร? ลูกควรที่จะทำให้ใครบางคนยืนอยู่ในยุคแห่งการบรรจบพบกันด้วยเพียงประเด็นเดียวนี้ บาบาสพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูก ในขณะที่สันเจ (Jagdisbhai) เป็นเครื่องมือที่เขียนเกี่ยวกับสิ่งนั้น ผู้เขียนเป็นนักแสดงหลักอันดับหนึ่ง เขาควรจะเป็นมือขวาของบาบา อย่างไรก็ตามโชคชะตาของละครเป็นเช่นนั้นว่าเขาต้องอยู่ในเดอลี เขามีบทบาทเดียวกันกับในวงจรที่แล้ว ชื่ออรุณได้รับการจดจำว่าเป็นคนหลัก ในเวลานั้นลูกๆ เข้าใจในความหมายของทุกสิ่ง ก่อนอื่นใดลูกต้องเข้าใจเกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าดวงวิญญาณเป็นดวงดาวอย่างไรและความรู้ทั้งหมดถูกบันทึกในนั้นอย่างไร ไม่มีนักวิทยาศาสตร์คนใดที่จะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ สันสการ์ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือดวงดาว โอเค ดังนั้น อะไรคือรูปของพระเจ้า? ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีความแตกต่าง ค่ายกย่องที่ผู้คนร้องถึงท่านว่าสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวงนั้นผิด พ่อพูดว่า: เป็นเพียงเพราะลูกๆ ดวงวิญญาณไม่มีความรู้ พ่อดวงวิญญาณสูงสุดเต็มไปด้วยความรู้ นี่คือการแตกต่างเดียวเท่านั้น มายาได้ทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามไม่ใช่ดวงวิญญาณเป็นเปลวไฟที่ดับแล้ว เป็นเพียงความรู้ของพ่อและสิ่งสร้างที่ได้หายไปจากดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกกำลังได้รับสิ่งนั้น บาบามีความรู้และความรู้นั้นก็อยู่ในดวงวิญญาณ ท่านไม่ได้ใหญ่กว่า ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และสรัสวตีก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเมื่อใดที่เธอได้รับความรู้? สรัสวตีเป็นลูกสาวของใคร? ไม่มีใครรู้อะไร ดังนั้นสิ่งนี้ควรจะไปอยู่ในหัวใจของลูกว่าลูกจะสามารถอธิบายแก่พวกเขาได้อย่างไร ใครคือพระเจ้าผู้เป็นพ่อ? ลูกต้องอธิบายด้วยเช่นกันว่าท่านเป็นดวงดาวและท่านมีความรู้ทั้งหมดอยู่ในท่าน พระเจ้า ผู้เป็นพ่อเป็นเมล็ดของโลภมนุษย์ ท่านเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของทุกคน ท่านคือสัจจะและผู้มีชีวิต ท่านมีความรู้ที่แท้จริงอยู่ในท่าน ท่านเรียกได้ว่าเป็นสัจจะเช่นกัน ไม่มีใครอื่นมีความรู้ที่แท้จริงในพวกเขา เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้สร้าง ดังนั้นอย่างแน่นอนที่ท่านมีความรู้ของทั้งหมดของสิ่งสร้างในตัวท่าน ท่านเป็นเมล็ดของต้นไม้ ดวงวิญญาณมีชีวิตในขณะที่ร่างกายไม่มีชีวิต และร่างกายมีชีวิตเมื่อดวงวิญญาณได้เข้าไป พ่ออธิบาย: พ่อคือผู้เดียวกัน ดวงวิญญาณไม่สามารถใหญ่กว่าหรือเล็กกว่า เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณ ดังนั้นพระเจ้าก็เป็นดวงวิญญาณสูงสุดและค่ายกย่องของท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านเป็นเมล็ดของโลภมนุษย์ เพียงมนุษย์เท่านั้นที่จดจำท่าน ลูกรู้ว่าพ่ออาศัยอยู่เบื้องบน ดวงวิญญาณพูดผ่านอวัยวะเหล่านี้: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด! ผู้คนไม่รู้สิ่งนี้เพราะพวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง เวลานั้นลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ลูกคือลูกๆ ของท่าน พระเจ้ามาและให้ความรู้แก่ลูก ท่านเรียกได้ว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และเต็มไปด้วยความปิติ ท่านได้รับค่ายกย่องว่า: มหาสมุทรแห่งความเมตตา, มหาสมุทรแห่งความสุข, มหาสมุทรแห่งความสงบ ดังนั้นลูกๆ ควรที่จะได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน เป็นเพราะท่านได้มาและให้มรดกในบางเวลาท่านจึงเป็นที่จดจำ ค่ายกย่องของเหล่าเทพแยกห่างจากค่ายกย่องของพ่อ ท่านเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด เพราะท่านเป็นผู้สร้าง ท่านจึงเรียกได้ว่าเป็นเมล็ด ก่อนอื่นใดลูกต้องให้คำแนะนำของท่าน มีการแสดงไว้ในคัมภีร์ว่าท่านมีรูปนิ้วหัวแม่มือ เราพูดว่าท่านเป็นจุดแห่งแสง เราได้สร้างภาพนั้นขึ้นมาด้วยเช่นกัน แต่ท่านไม่ได้ใหญ่เช่นนั้น ท่านละเอียดอ่อนอย่างที่สุด ดังนั้นเราควรจะทำอย่างไร? พวกเขาจะถามพวกเขาว่า: เหตุใดพวกเขาจึงได้แสดงสัญลักษณ์ที่ใหญ่โตอย่างยิ่งในรูปภาพ? จงบอกพวกเขา: อะไรอื่นอีกเล่าที่เราควรจะมี? ท่านเป็นเพียงจุด ดังนั้นพวกเขาจะกราบไหว้บูชาท่านได้อย่างไร? พวกเขาจะถวายนมให้แก่ท่านได้อย่างไร? รูปแบบนี้ได้ถูกสร้างขึ้นเพื่อที่จะกราบไหว้บูชาท่าน อย่างไรก็ตามลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดอาณาเขตสูงสุดคือบ้านที่แสนหวานของเรา โลกที่ไม่มีตัวตนคือบ้านดั้งเดิม และแล้วจะมีอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและแล้วก็เป็นโลกที่มีตัวตน พ่ออาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันต้องการไปสู่ดินแดนนิพพานที่ซึ่งไม่มีแม้กระทั่งอวัยวะเหล่านี้ ดวงวิญญาณมาและนำร่างกายมาใช้ ลูกจะสามารถอธิบายได้อย่างไรว่าดวงวิญญาณออกไปจากที่ใด? ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเข้าไปในตัวอ่อนซึ่งต่อมาได้มีชีวิต ดวงวิญญาณนั้นสุดแสนเล็กและสันสการ์ทั้งหมดของเขาลูก

บันทึกไว้ในนั้น และแล้วแต่ละครั้งที่สันสการ์ของแต่ละชาติเกิดได้ปรากฏขึ้น พ่ออธิบาย: ลูกต้องเข้าใจทุกสิ่งอย่างดีมาก ลูกสามารถอธิบายเกี่ยวกับสรีรชาติได้ด้วยเช่นกัน เธอเป็นลูกสาวของใคร? ในเวลานี้ ไม่มีลูกคนใดสามารถเรียกได้ว่าเป็น เทวี สรีรชาติคือลูกสาวของบราห์มา ดังนั้นท่านต้องเป็นพระเจ้าแห่งความรู้ ได้มีการแสดงว่าได้มีการให้ความรู้ผ่านปาก ดอกบัวของบราห์มา ดังนั้นชื่อของบราห์มาได้มีการอ้างถึงด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกคือบราห์มิน แม้ว่าดวงวิญญาณอาจจะ กำลังกลับมาบริสุทธิ์ แต่ร่างกายไม่สามารถบริสุทธิ์ได้ นี่คือการที่โมโหประธา พ่ออธิบาย: ลูกๆ จงเฝ้าแต่เตือนกันและกัน และเฝ้าแต่ทำความก้าวหน้า ลูกจำพ่อและมรดกได้ไหม? ลูกจำกองจักรแห่งการสำนึกในตนเองได้หรือไม่? บาบาสพูดว่า: ไม่มีคนใดที่จะตักเตือนผู้อื่นด้วยวิธีนี้ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอน มีรายได้มากมายที่หาได้ ในสิ่งนี้ ไม่มีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อมีการหารายได้ อย่างไรก็ตามลูกต้องทำงานทางร่างกายเช่นกันและเหตุนี้เองจึงมีความ เหน็ดเหนื่อย พ่ออธิบาย: แม้กระทั่งอยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและพูดกับบาบา ลูกต้องดำดิ่งลงไปสู่มหาสมุทรแห่ง ความรู้ เช่นที่สัตว์ดำดิ่งลงไปใต้น้ำ ดังนั้นด้วยการดำดิ่งลงไปใต้น้ำนี้และด้วยการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกจะ สามารถเห็นว่าลูกได้รับประเด็นมากมาย ประเด็นเหล่านั้นไม่ได้ปรากฏขึ้นจากที่ใดเลย นี่คือการอยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย และดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่พวกเขา พ่อคือมหาสมุทร แห่งความรู้และลูกกำลังจะได้รับมรดกจากท่าน ผู้ที่เคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทองจะได้รับ มรดกของพวกเขาอย่างแน่นอน ทั้งอาณาจักรได้รับมรดกได้อย่างไร? ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับสิ่งนั้นที่จะกลายเป็น ยุคทองจากยุคเหล็ก กลางคืนมาในตอนสุดท้ายและกลางวันก็เริ่มต้น มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างโลกยุคเหล็ก ดิน แดนของความทุกข์และดินแดนแห่งความสุข มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างกลางคืนของบราห์มาและกลางวันของบราห์มา! เวลานี้ลูกกำลังได้รับความรู้จากพระเจ้าผู้เป็นพ่อ สรีรชาติเคยทำอะไร? ไม่มีใครรู้ ผู้คนเพียงแค่ได้รับภาพของสรีร ชาติ เทวีแห่งความรู้ และพวกเขามีความสุขกับสิ่งนั้น ดังนั้นลูกต้องตักเตือนพวกเขา ลูกต้องให้คำแนะนำของพระเจ้าแก่ พวกเขา และลูกต้องให้คำแนะนำของบราห์มา, วิษณุและชางก้าด้วยเช่นกัน พ่อมาและให้ความรู้และเปลี่ยนนายธรรมดา เป็นนารายณ์ จงอธิบายหน้าที่การงานของแต่ละคนอย่างมีศิลปะวิธีอย่างยิ่ง สรีรชาติเป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ด้วยเช่นกัน ดังนั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาอย่างแน่นอนและสร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากผ่านบราห์มา ท่านได้ให้ ความรู้แก่ใครก่อน? มีคำกล่าวว่ามีที่ให้ให้แก่สรีรชาติ พวกเขาได้เอาบราห์มาออกไปในระหว่างกลาง ไม่มีใครรู้ว่าท่าน ได้เข้ามาในร่างของบราห์มาและให้ให้แก่ผู้เป็นแม่ ดังนั้นอย่างแน่นอนที่บราห์มาจะรับฟังความรู้ด้วยเช่นกัน พวกเขาได้ แสดงคัมภีร์ไว้ในมือของบราห์มาด้วยเช่นกัน การกำหนดของบราห์มาโด่งดังอย่างยิ่ง ดังนั้นบราห์มาจะให้การกำหนดซึ่งเป็นสาระของพระเวทย์และคัมภีร์ทั้งหมดด้วย ชีพบาบาอธิบายผ่านบราห์มา บราห์มาจากที่ใด? พาหนะนี้มาจากที่ใด? ไม่มีใครรู้ บาบาสอธิบายแก่ลูกแล้วในเวลานี้และดังนั้นลูกสามารถอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. จงอยู่อย่างตื่นตัวในเวลากลางคืนและไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ดำดิ่งลงไปใต้มหาสมุทรแห่งความรู้ จงกลายเป็นผู้เอาชนะการหลับนอนด้วยการจดจำพ่อ

2. เฝ้าแต่ดวงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง จงเตือนกันและกันให้จดจำพ่อและมรดกของลูก จงเตือนกันและกันและเฝ้าแต่สร้างความก้าวหน้า

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานผู้ที่ได้รับความสำเร็จในทุกๆงานด้วยสต็อคของความร่วมมือของลูก เพื่อความสำเร็จที่ไม่สูญสลายของงานรับใช้ จงกลายเป็นนายผู้ประทานและให้ความร่วมมือของลูกแก่ทุกคน เป็นผู้ร่วมมือกับทุกคนอย่างสม่ำเสมอและทำให้งานใดๆที่ได้ผิดไปให้กลับมาถูกต้อง ด้วยความปรารถนาดี การทำให้สันสการ์ที่ถูกทำให้เสียไป หรืออารมณ์ที่ถูกทำให้เสียไปใดๆ กลับมาถูกต้อง คือของขวัญที่ยิ่งใหญ่ที่สุด “ผู้นี้ได้พูดเช่นนี้ ผู้นี้ได้ทำเช่นนั้น” ขณะที่กำลังมองดู กำลังฟัง และเข้าใจทั้งหมดนั้น จงเปลี่ยนแปลงสิ่งนั้นด้วยสต็อคของความร่วมมือของลูก ถึงแม้ลูกจะรู้สึกว้าบางคนขาดพลังเฉพาะใด จงใช้ความร่วมมือของลูกเติมเต็มช่องว่างนั้น นี่คือการกลายเป็นนายผู้ประทาน

คติพจน์: เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงเฝ้าดูลูกๆ ฉากของละคร อย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง

*** โอม ชานติ ***